

Odbor za regionalni razvoj

2017/2114(INI)

8.9.2017

MNENJE

Odbora za regionalni razvoj

za Odbor za ekonomske in monetarne zadeve

o ekonomskih politikah euroobmočja
(2017/2114(INI))

Pripravlavec mnenja: Ramón Luis Valcárcel Siso

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za regionalni razvoj poziva Odbor za ekonomske in monetarne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

1. poudarja, da si Unija v skladu s členom 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) prizadeva spodbujati usklajen razvoj Unije kot celote ter zmanjšati razlike med razvitostjo različnih regij in zaostalostjo regij z najbolj omejenimi možnostmi;
2. poudarja, da je močnejše euroobmočje pogoj za močnejšo Evropo kot celoto in da enotna valuta, podobno kot kohezijska politika, služi doseganju dolgoročnih ciljev, saj je namenjena rasti in zaposlovanju ter večji stabilnosti, večji zaščiti in boljšim priložnostim; poudarja pa, da euroobmočje napredka in pomembne ravni rasti, ki sta potrebna za ustvarjanje novih delovnih mest in razvoj, ne more doseči brez skupnih prizadevanj za izvajanje dobre mešanice ekonomskih politik, ki vključuje naložbe, strukturne reforme in fiskalno konsolidacijo v vseh državah članicah na euroobmočju in zunaj njega; poudarja, da bi bilo treba ekonomsko politiko razviti za vsako državo članico posebej na podlagi njenih posebnosti, kot velja za evropski semester, pri čemer bi se bilo treba izogniti pristopu „enotne rešitve za vse primere“ in geografskemu ali kakršnemu koli drugemu razlikovanju, na primer na države članice, ki so v euroobmočju, in tiste, ki to niso; pri tem upošteva študijo o zunanjih učinkih naložb kohezijske politike, po kateri so bile v državah članicah neto plačnicah donosne naložbe, ki so se v upravičenih državah članicah izvedle v okviru operativnih programov¹;
3. vendar priznava, da neenakosti in neskladja na euroobmočju, zlasti pri stopnjah zaposlenosti in brezposelnosti, ogrožajo ekonomsko in monetarno unijo ter EU na splošno, kar je treba v največji meri preprečevati; zato opozarja, da je beleženje regionalnih razlik in spremljanje njihovega razvoja nedvomno ključnega pomena za oblikovanje in izvajanje kohezijske politike, saj lahko izzivi na euroobmočju, kot so krepitev njegovega upravljanja, prizadevanja za večjo konvergenco na področju davčne zakonodaje in boljše usklajevanje z ukrepi ECB, ustvarijo ugodnejše okolje za uresničenje ciljev kohezijske politike;
4. je seznanjen, da BDP na prebivalca na euroobmočju skoraj stagnira; poleg tega poziva k sprejetju širših socialno-ekonomskih meril za ocenjevanje, kot je indeks družbenega napredka, ki bodo bistveno dopolnila BDP; opozarja na merila iz pakta za stabilnost in rast ter ugotavlja, da se uporabljajo zbirni podatki, kar bi lahko privedlo do nerazumevanja gospodarskih in socialnih kontrastov in razlik med državami članicami in regijami, zaradi česar bi bili potrebni nadaljnji ukrepi v okviru evropskega stebra socialnih pravic; poudarja, da zelo velik del prebivalstva EU živi pod pragom revščine; zato poziva k izvajanju celovite strategije za boj proti revščini, s katero bodo doseženi cilji Evrope 2020; poudarja, da je za izvajanje ekonomskih, monetarnih in drugih politik EU potrebna uravnotežena kombinacija obveznosti in solidarnosti; poudarja, da

¹ Poročilo o naknadni oceni in napovedi koristi za države EU-15, ki naj bi izvirale iz izvajanja kohezijske politike v državah višegrajske skupine (V4), pripravljeno v okviru študije po naročilu poljskega ministrstva za gospodarski razvoj, z naslovom „How do EU-15 Member States benefit from the Cohesion Policy in the V4?“ (Kakšne koristi imajo države članice EU-15 od kohezijske politike v državah višegrajske skupine?).

velikega števila priporočil za posamezne države ni mogoče v celoti izvesti brez dejavne vloge lokalnih in regionalnih organov; zato poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo postopek za ustrezno vključevanje lokalnih in regionalnih organov v evropski semester;

5. pozdravlja dejstvo, da je za kohezijsko politiko za obdobje 2014–2020 predvidenih 454 milijard EUR v tekočih cenah; vendar poudarja, da kohezijska politika EU ni zgolj instrument, temveč dolgoročna strukturna politika, namenjena zmanjševanju razlik v regionalnem razvoju ter spodbujanju naložb, zaposlovanja, konkurenčnosti, trajnostnega razvoja in rasti, ter da je ena najpomembnejših in najobsežnejših politik za krepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v vseh državah članicah, ki ne razlikuje med tistimi na euroobmočju in tistimi zunaj njega; opozarja, da je proračun EU 50-krat manjši od skupne javne porabe EU-28, in sicer znaša približno 1 % BDP EU-28; zato poudarja, da bi bilo treba vzpostaviti sinergije med proračunom EU in proračuni držav članic, političnimi prednostnimi nalogami ter ukrepi in projekti, ki so usmerjeni v doseganje evropskih ciljev, hkrati pa ohranjati ravnotežje med gospodarsko in socialno razsežnostjo političnega okvira EU; poudarja, da so zahteve glede sofinanciranja iz skladov ESI pomemben mehanizem za vzpostavljanje sinergij; meni, da je treba ohraniti enotnost proračuna EU; pozdravlja ukrepe, ki so bili v sedanjem programskem obdobju uvedeni za boljšo uskladitev kohezijske politike s strategijo Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast;
6. poudarja, da so cilji kohezijske in ekonomske politike tesno povezani ter da je znaten delež proračuna EU namenjen prednostnim nalogam letnega pregleda rasti in evropskega semestra, zlasti prek podrazdelka 1(a) in večletnega finančnega okvira in skladov ESI; poudarja pa, da je financiranje kohezijske politike ob upoštevanju njenih ciljev, strukture in temeljnega pomena za regije EU težko povezovati z makroekonomsko uspešnostjo osrednjih vlad; meni, da bi morala Komisija v tesnem sodelovanju z vladami držav članic preučiti, ali in kako izključiti iz pravil Pakta za stabilnost in rast regionalno in lokalno sofinanciranje, saj so sredstva kohezijske politike namenjena spodbujanju naložb, rasti in zaposlovanja v vsej EU;
7. poudarja, da je s kohezijsko politiko EU najlažje prispevati h konkurenčnosti in solidarnosti v vseh regijah EU, saj v skladu s skupnimi cilji politike Unije celovito in usklajeno podpira prizadevanja za odpravo lokalnih in posebnih izzivov, tako da igra pomembno vlogo, ko preprečuje nihanja in prispeva k stabilnosti, zaradi česar je nujno, da se za vse regije EU nadaljuje tudi po letu 2020 in ostane njen proračun nedotaknjen, da bi med regijami in znotraj njih odpravili razlike, ki so se po krizi povečale, nujno pa je tudi, da jo spremljajo nadaljnja prizadevanja za konvergenco in cilji na gospodarskem in socialnem področju, s tem pa omogoči brežhibno delovanje notranjega trga; meni zlasti, da naložbe v fizično in digitalno infrastrukturo prispevajo k spodbujanju rasti in odpravljanju neenakosti med državami članicami in regijami; zato še posebej poziva, naj se Kohezijski sklad podaljša v čas po letu 2020; meni, da kohezijska politika lahko prispeva in bi morala prispevati k opredelitvi načinov za izkoriščanje še neizkoriščenega potenciala regij; poudarja, da bi bilo treba v prihodnje ohranjati dolgoročen in celosten pristop h kohezijski politiki;
8. opozarja, da je treba zapolniti vrzel med EU in njenimi državljani; poudarja, da je kohezijska politika edinstveno orodje za doseganje rezultatov EU na terenu, saj z

lokalnim pristopom združuje glavne cilje EU ter teritorialne potrebe in dejanske razmere; poziva institucije EU in vse deležnike, naj si še bolj prizadevajo za boljše obveščanje o oprijemljivih rezultatih in dodani vrednosti te skupne politike EU, ki temelji na solidarnosti in zagotavlja koristi vsem državam članicam; poudarja, da so za povečanje prepoznavnosti naložb EU odgovorni predvsem lokalni deležniki; vztraja, da ima kohezijska politika pomemben gospodarski in socialni vpliv ter pomembno prispeva k evropskemu povezovanju;

9. meni, da ima lahko urbana razsežnost kohezijske politike pomembno vlogo pri podpiranju rasti, delovnih mest, vključevanja, integracije in inovacij, ne le na večjih mestnih območjih, ampak tudi na primestnih območjih, v mestnem zaledju, podeželskih območjih in v vseh regijah s posebnimi geografskimi značilnostmi, kot jih določa člen 174 PDEU; poudarja visoko stopnjo strokovnega znanja na mestnih območjih in njihovo zmožnost upravljanja uporabe finančnih sredstev EU;
10. meni, da je treba za večjo trajnostno rast in kakovostno zaposlovanje povečati podporo za izobraževalne projekte, projekte socialnega vključevanja ter raziskovalne in inovacijske projekte, predvsem pa tudi nove pobude, ki vključujejo mlade, nadarjene ljudi in zagonska podjetja, ter poenostaviti dostop do potrebnih virov in pogoje za njihovo pridobitev; poudarja, da so osnovni pogoji za družbo in gospodarstvo, ki sta usmerjena v inovacije, zagonska podjetja in raziskave, povezani z izvajanjem reform sistema šolstva in znanosti, pri čemer so te reforme povezane s podjetniki in njihovimi potrebami, reformami trga dela ter davčnega in finančnega sistema; priznava pomen širjenja tehnoloških zagonskih podjetij in ekosistemov, ki združujejo podjetnike, vlagatelje, strokovnjake in svetovalce, da bi pospešili inovativne projekte; pozdravlja podpiranje programov za podjetništvo in konkurenčnost MSP, ki se osredotočajo na podjetnice ter dajejo prednost gospodarski rasti in ustvarjanju delovnih mest;
11. poudarja, da je produktivnost dela odvisna predvsem od količine uporabljenega kapitala, uporabljenih tehnologij in hitrosti inovacij; poudarja, da naj bi strukturne reforme olajšale prehod z manj produktivnih družb in industrije na bolj produktivne;
12. opozarja, da stalne velike neenakosti med državami članicami povzročajo migracije iz revnejših v bogatejše države, kar je pogosto povezano s precejšnjim begom možganov, saj najvišje kvalificirani ljudje odhajajo zaradi boljše plačanega dela v osrednjih regijah EU;
13. ugotavlja, da stopnja brezposelnosti na euroobmočju še ni upadla na raven pred krizo; je zaskrbljen zaradi hudih posledic, ki jih ima v številnih državah članicah visoka stopnja brezposelnosti zlasti med mladimi in starejšimi; zato meni, da bi morali evropski ukrepi na euroobmočju stremeti k uresničevanju učinkovitih politik za zaposlovanje in boj proti prekarnim oblikam dela; v zvezi s tem meni, da jamstvo za mlade in pobuda za zaposlovanje mladih državam članicam pomagata pri vključevanju mladih na trg dela; zato zahteva, da se ta pobuda ohrani tudi v naslednjem obdobju finančnega načrtovanja, njen proračun pa se bistveno poveča, saj je bistvenega pomena za spodbujanje gospodarske rasti in utrditev socialne kohezije;
14. priznava, da mora EU zaradi povečane sinergije med proračunom EU in nacionalnimi proračuni obravnavati nove, resne izzive, kot so podnebne spremembe, vključevanje priseljencev in beguncev v skladu z mednarodno zaščito, močnejša skupna obrambna

politika, izobraževanje, zaposlovanje, stanovanja in boj proti diskriminaciji, kar bi lahko deloma reševali s kohezijsko politiko, ki se do neke mere že ukvarja z nekaterimi teh vprašanji; vendar poudarja, da kohezijska politika že zdaj obravnava široko paleto izzivov v zvezi s cilji, določenimi v Pogodbah, ter zato poudarja, da bi bilo treba za reševanje novih izzivov finančna sredstva kohezijske politike zato ustrezno prilagoditi navzgor, da tej politiki ne bi jemali sredstev za doseganje svojih ciljev;

15. poudarja, da bo izstop Združenega kraljestva iz EU močno vplival na proračun EU; v zvezi s tem poziva k večjim prizadevanjem za komunikacijo, da bi se izpostavila dodana vrednost prispevka kohezijske politike k spodbujanju rasti in ustvarjanju delovnih mest v regijah EU, s tem pa dejstvo, da bi morala kohezijska politika EU v naslednjem programskem obdobju ostati glavno investicijsko orodje EU;
16. meni, da je mogoče različne vire financiranja uskladiti s krepitvijo in ustvarjanjem novih sinergij za učinkovitejšo uporabo sredstev iz vseh obstoječih instrumentov, kot so Obzorje 2020, instrument za povezovanje Evrope (IPE), Erasmus+ in Life+; ponavlja, da bi morala ostati nepovratna sredstva glavni vir financiranja kohezije, kar ne vpliva na finančne instrumente, ki imajo v nekaterih primerih še vedno pomembno vlogo; poudarja, da se Evropski sklad za strateške naložbe (EFSI) in skladi ESI v nekaterih primerih morda dopolnjujejo, da pa EFSI nikakor ne bi smel spodkopati strateške usklajenosti, ozemeljske koncentracije in dolgoročne perspektive kohezijske politike;
17. je prepričan, da bi morala kohezijska politika postati bolj prilagodljiva, uporabljati učinkovitejša orodja, zmanjšati čezmerno prenašanje zakonodaje, biti bolj ciljno usmerjena ter enostavnejša in učinkovitejša, da bi se zagotovila večja učinkovitost porabe denarja in boljši rezultati v obdobju po letu 2020, hkrati pa mora ohranjati svoj temeljni pomen; meni, da je ustrezna, pregledna in odgovorna uporaba sredstev Unije na splošno v skladu z načelom približevanja evropskega projekta temeljem EU.

INFORMACIJE O SPREJETJU V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE

Datum sprejetja	7.9.2017
Izid končnega glasovanja	+: 24 -: 5 0: 4
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Pascal Arimont, Mercedes Bresso, James Carver, Andrea Cozzolino, Rosa D'Amato, Raymond Finch, Michela Giuffrida, Krzysztof Hetman, Ivan Jakovčić, Marc Joulaud, Constanze Krehl, Sławomir Kłosowski, Louis-Joseph Manscour, Martina Michels, Jens Nilsson, Andrej Novakov (Andrej Novakov), Younous Omarjee, Konstantinos Papadakis, Stanislav Polčák, Liliana Rodrigues, Fernando Ruas, Maria Spiraki (Maria Spyraiki), Matthijs van Miltenburg, Lambert van Nistelrooij, Kerstin Westphal
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Andor Deli, John Howarth, Ivana Maletić, Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis), Georgi Pirinski, Bronis Ropé
Namestniki (člen 200(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Santiago Fisas Ayxelà, Olga Sehnalová

**POIMENSKO GLASOVANJE PRI KONČNEM GLASOVANJU
V ODBORU, ZAPROŠENEM ZA MNENJE**

24	+
ECR	Sławomir Kłosowski
PPE	Pascal Arimont, Andor Deli, Santiago Fisas Aixelà, Krzysztof Hetman, Marc Joulaud, Ivana Maletić, Andrej Novakov (Andrey Novakov), Stanislav Polčák, Fernando Ruas, Maria Spiraki (Maria Spyraiki), Lambert van Nistelrooij
S&D	Mercedes Bresso, Andrea Cozzolino, Michela Giuffrida, John Howarth, Constanze Krehl, , Louis-Joseph Manscour, Jens Nilsson, Georgi Pirinski, Liliana Rodrigues, Olga Sehnalová, Kerstin Westphal
VERTS/ALE	Bronis Ropė

5	-
ALDE	Ivan Jakovčić, Matthijs van Miltenburg
EFDD	James Carver, Raymond Finch
NI	Konstantinos Papadakis

4	0
EFDD	Rosa D'Amato
GUE/NGL	Martina Michels, Younous Omarjee, Dimitrios Papadimulis (Dimitrios Papadimoulis)

Uporabljeni znaki:

+ : za

- : proti

0 : vzdržani